

Yalnızlığım Raks Eder

— pervane · 27 Mayıs 2013

Şehrimin sokakları kopartırken velvele,
Dillerim tekrar bugün kusuyor yalnızlığı.
Kaldırım taşlarına bir haller oldu bugün,
Bana öncelerimden getirmez hevesleri.
Çile doldurur yürek, kâbus yüklenir gönle,
Mersiyeler çoğaldı, anlamaz endişemi.
Şimdi artık ellerim isyan bayrağı çeker,
Kanlı gözyaşlarıyla toprağına kor döker.

Duygular yenik düştü, akıl zaten komada,
Bülbülün feryadını anlamıyor güllerim.
Âşıklarım yazıyor sevdasızca şiirler,
Mısralar baharları anlatamaz oldular.
Çoğalıyor yalnızlık, tutuşmaz kalabalık,
Zeytin dalları şu an ağartmaz güvercini.
Şimdi artık ellerim hüsrân bayrağı çeker,
Vicdanlar sıcak sıcak tarlama matem eker.

Sevişmez yıldızlarım, yakarlar geceleri,
Aynalarım ısrarlar başlatırlar depremi.
Fay hatları şehrimde kırıldıkça kırılır,
Zerk ederler ruhuma sabahsız sabahları.
Seher yalnızlık kusar, bahçelerim bağbansız
Ayaklar hep ters yönde, koşturamaz hikmete.
Şimdi artık ellerim hicran bayrağı çeker,
Vuslat tütmüyor canda, benliğim boyun büker.

Yol aldı saadetim bambaşka diyarlara,
Mazimin Leylaları derman yüklemes şimdi.
Çöllerdeki güneşler ısıtmıyor içimi,
Doğruyu söyleyenler düşüyor itibardan.
Renksiz ve sevimsizce ötüyor baykuşlarım,
İçimdeki yalnızlık raks ediyor şehrimde.
Şimdi artık ellerim katran bayrağı çeker,
Şeytanlar otağ kurmuş, kalpten sevdâyı söker...